

fører den med sig noget mere Ubillighed end nødvendigt er, det er jo nemlig meget rigtigt, som den ærede Finansminister sagde, at hver Gang man gaar til en Reformerings af Skatterne, komme nogle til at betale mere, andre komme til at betale mindre. Men Folk, som gennem deres Stilling, deres hele Bedrift ere ganske ens stillede, skulde dog ikke gerne berøres saa forskelligt, at nogle faa en urimelig Fordel, medens andre berøves en betydelig Del af deres Formue. Det var fuldstændig rigtigt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon), at Indførelsen af denne Ejendomsskyld vilde bevirke en meget betydelig Ejendomsforringelse for enkelte af Befolkningen, og dette bør man søge at undgaa. Jeg har ved den tidligere Behandling af dette Spørgsmaal angivet en Vej, som jeg finder er fuldt forsvarlig, og som jeg vilde ønske, man vilde tage op til en fornyet Prøvelse. Det, jeg tilraader, kan let sættes i Værk, naar man, samtidig med, at man gaar til Skattens Reform, tillige gaar til en Nedsættelse af Skatten til Staten. Jeg skal ganske kort søge at belyse det med et Eksempel. Jeg tænker mig to Ejendomsbesiddere, der tilsammen tidligere have svaret 1,000 Kr. i Ejendomsskat. Disse to skulde nu, naar Staten giver Afkald paa Halvdelen af Skatten — jeg forudsætter, at Staten er saa fornuftig ikke at gaa længere ned — have deres Skat reduceret til 500 Kr. Jeg tænker mig saa endvidere, at den enes Skat har været 800 Kr., den andens 200 Kr. Den ene, A, som har svaret 800 Kr. i Skat, burde altsaa i Fremtiden svare 400 Kr., og den anden, B, som har svaret 200 Kr. i Skat, burde svare 100 Kr. Men idet Ejendomsskylden indføres, indtræder det, som ofte vil være Tilfældet, at A i Stedet for at komme til at betale 400 Kr., kommer betydelig længere ned og ikke kommer til at svare mere end 200 Kr., og naar samtidig de to Skattebeløb skulle supplere hinanden, vil B i Stedet for at komme ned paa 100 Kr. komme op paa 300 Kr. Dette er nu hverken retfærdigt eller billigt, især naar disse Folk have levet meget nær under lige Vilkaar. Og Ubilligheden kan hæves ved at erstatte den, der faar forøget Skat, med et Beløb af Staten, som denne faar Ret til at faa godtgjort hos den, der ikke blot har faaet Skatten reduceret til Halvdelen, hvad der tilkommer ham, men betydeligt derunder. Den Godtgørelse, Staten har Krav paa hos ham, kan da indkasseres ved, at den

i et vist Antal Aar faar Ret til at hæve de gamle Ejendomsskatter, saaledes at Skattelettelsen ganske vist ikke indtræder straks for denne Mand, men først efter, at der er gaaet nogle Aar, men at den saa ogsaa bliver meget større, end det egentlig tilkom ham. Selvfølgelig kunde det ogsaa tillades Manden straks at skaffe sig Skattelettelse ved en Indbetaling. Jeg tror man paa den Maade vilde kunne vise fuld Retfærdighed. Jeg tvivler imidlertid om, at man vil gaa saa vidt, som jeg her foreslaar, men jeg vil da i hvert Tilfælde haabe, at man vil gaa lidt videre med Hensyn til de Bestemmelser i Lovforslagene, der sigte paa den samme Hensyntagen til dem, der faa en rimelig Forhøjelse af deres Skatter, de Bestemmelser, hvormed man har søgt at sikre Skatteforandringens Fordeling over en længere Aarrække. Jeg maa ganske vist ønske, at disse hensynfulde Bestemmelser ved Indførelse af Ejendomsskyld maa blive anderledes og stærkere fastslaaede, end de ere i Forslagene, som de nu lyde. Her i Kjøbenhavn har man givet Kommunalbestyrelsen Ret til at gaa over til at konvertere Bygningsafgiften til en Ejendomsskyld, men den er tillige stillet frit overfor, om den vil gøre dette med et Slag. Jeg mener, det ikke burde tillades Kommunalbestyrelsen at gøre det med et Slag. Det skulde ikke være en Ret, den fik, at fordele denne Konvertering over Aarene fra nu indtil 1930, men det skulde være en Forpligtelse, den fik, hvis den konverterede Bygningsafgiften til en kommunal Ejendomsskyld. Det er dog ikke blot over for Kjøbenhavn, at den Slags Sikring er nødvendig. Der er rundt i Landet Ejendomme, hvor Forholdene ved Indførelsen af en Ejendomsskyld maaske ville blive endnu mere skæbnesvangre for de paagældende Ejere end i Kjøbenhavn. Jeg er saaledes knyttet til et Foretagende, om hvilket det netop gælder, og ønsker derfor at fremhæve, at noget mere maa der paa dette Omraade sikres, end der er sikret i Lovforslagene. Det er et Foretagende, som er baseret paa Udtørring af en Sø, og da det er mere end 20 Aar siden, at det er kommet under Kultur, har det ikke længere nogen Skattefrihed; de Regler, Forslagene have om Lempelser paa dette Punkt, faa derfor ingen Betydning for dette Selskab. Ejendomsskylden som Led i de kommunale Skatter vil især blive ganske ødelæggende, fordi Ejendommen som saadan repræsenterer en meget stor Værdi. Det er endvidere et Foretagende,